

RELATIES

Een aanzienlijk percentage van patiënten die behandeld worden door een huisarts, zijn de klachten te verklaren uit het feit dat ze te kampen hebben met verstoorde relaties. Bijvoorbeeld de man-vrouw-verhouding of ouders-kinderen. Veel klachten houden verband met onderlinge spanningen, met frustraties, onzekerheid en eenzaamheid.

Het is ook de ervaring van veel psychologen en geestelijk werkers.

Een predikant: 'In mijn pastorale gesprekken zijn veel problemen terug te brengen op gebrekkige relaties, waarbij mensen langs elkaar heen leven. Onbegrip, onwil, onverschilligheid en zelfs haatgevoelens blokkeren de relatie.'

Een gemeentelid: 'Ik mis de onderlinge liefde en band in onze kerkelijke gemeente. Eén keer per week komen we in hetzelfde gebouw bijeen, maar gedurende de week merk je niets van elkaar. Zelfs tijdens de dienst kan ik me heel erg alleen voelen.'

Ouders: 'Wij hebben kinderen van wie we veel houden. Daarom doet het ons pijn te merken dat we zo buiten hun leven staan.'

Oudere vrouw: 'Ik zou graag eens met iemand over mijn problemen willen spreken, maar ik zou niet weten met wie...'

Jongen: 'Mijn vader? Die is nooit thuis en als hij thuis is heeft hij het te druk om zich werkelijk voor mij te interesseren.'

Eenzaamheid

Hoe komt het dat er juist op het vlak van persoonlijke relaties vaak zoveel onvrede is? Zo weinig concrete liefde, aandacht en begrip? Als we aan het groeiende percentage echtscheidingen denken, de spanningen in het maatschappelijk leven en de groeiende eenzaamheid onder jongeren, dan weten we dat er heel wat schort aan de omgang van mensen met elkaar.

Door allerlei omstandigheden – niet in het minst door de snelle ontwikkeling van de technische mogelijkheden, de welvaart en onze sociale zekerheden – menen veel mensen God en elkaar niet echt nodig te hebben. Persoonlijke relaties versralen en gaan vaak kapot. Ook hebben veel mensen het te druk om aan onderlinge relaties de nodige aandacht te kunnen geven. Ze zijn zo in beslag genomen door allerlei op zich wel belangrijke zaken, dat ze geen oog meer hebben voor de behoefte van de ander. Voor de aandacht die de eigen partner, de kinderen, familie en kennissen nodig hebben. Er zijn heel wat redenen die goede onderlinge relaties in de weg kunnen staan maar wat is de belangrijkste reden?

De Bijbel is er heel duidelijk over en stelt dat de mens in ongehoorzaamheid en eigenzinnigheid God de rug heeft toegekeerd. De liefde die op Hem en de naaste gericht had moeten zijn is op de mens

zélf gericht. Zonder God mist hij een oriëntatiepunt, een maatstaf waaraan situaties, relaties en beslissingen getoetst kunnen worden.

Hoop

Toch schiep God de mens voor zichzelf en de ander. Nog steeds beoogt God de harmonie van de mens met Hemzelf en zijn naaste. Hij heeft er alles aan willen doen, toegespitst op het geven van Zijn Zoon. De enig volmaakte mens die alle schuld van de mensheid op Zich nam en voor ons verzoening en herstel mogelijk maakte. Door Hem is nieuw perspectief gekomen, een leven met hoop. Met de mogelijkheid van herstel in relaties waar mensen bij Hem te rade gaan en open staan voor Zijn vernieuwing.

De apostel Johannes bracht het beeldend onder woorden: *'...dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is. Als wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben en wij toch in de duisternis wandelen, liegen wij en doen de waarheid niet. Maar als wij in het licht wandelen, zoals Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkaar, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde,'* (1 Johannes 1:5-7).

Met andere woorden: verzoening met elkaar en hechte onderlinge gemeenschap is het gevolg als mensen zich met God verzoenen en zich willen plaatsen in Zijn licht. Wanneer mensen bereid zijn zich op Gods verlangen voor hun leven af te stemmen en hun 'ik' ondergeschikt aan Hem laten zijn.

Liefde in de praktijk

De Bijbel geeft vele praktische suggesties over het leren omgaan met elkaar. Zo wordt heel duidelijk gesteld dat liefde méér dan een gevoel is. Het is een zaak van het hart en het hoofd en het heeft dus ook met ons denken en onze wil te maken. Liefde is een gerichtheid op anderen waarbij het welzijn van de ander werkelijk meetelt. Liefde wil bewust rekening houden met de ander en zich verplaatsen in de levenssituatie van de ander. Dan is het mogelijk hem of haar beter te leren begrijpen, ondanks verschillen in geaardheid en gevoelsleven. Door de liefde kun je hierbij geduld, openheid en vertrouwen opbrengen, ook al zal het met vallen en opstaan gepaard gaan. Door de liefde groei je in verdraagzaamheid en kun je elkaar leren vergeven.

Ontvangen en geven

Het is een vaststaand feit dat ieder mens de behoefte heeft liefde te ontvangen en liefde te geven. Wie wil niet het gevoel hebben dat hij of zij gewaardeerd wordt, waardevol is en aanvaard wordt? De volgende vragen zijn dan ook terecht:

- Ervaren ouderen en bejaarden liefde en respect van jongeren?
- Staan we open voor goede ideeën van anderen, voor adviezen en opbouwende suggesties?
- Wordt er in het gezinsleven een gerichtheid op elkaar ervaren?
- Hoeveel tijd maken we vrij voor anderen, tijd waarin we bewust met onze volle aandacht naar iemand willen luisteren?
- In hoeverre zijn we trouw in onze hulp aan mensen die dit nodig hebben?
- Concentreren wij ons daarbij op onze houding, zoals Paulus dat in Romeinen 12:18 zegt: *'Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen.'*

Te idealistisch?

De liefde zoals God die bedoeld lijkt voor ons mensen een onhaalbare zaak. Onze liefde blijft immers ontoereikend al doen we nog zo ons best. We weten maar al te goed dat onze liefde beperkt is, grenzen heeft en meestal afhankelijk is van bepaalde condities, zoals waardering, erkenning en genegenheid van anderen.

Daarom nodigt God ons uit ons hart en leven open te stellen voor Zijn onbeperkte liefde, om bij Hem in de leer te gaan. Om God te vertrouwen voor verandering en vernieuwing die Zijn Geest in onze gedachten, gevoelens en daden wil bewerken.

We leven nog in een geschonden, onvolmaakte wereld, te midden van onvolmaakte relaties. Daarom verlangt God er naar dat we als lichtdragers ons door Hem laten gebruiken en door onze manier van leven verwijzen naar het Licht der wereld, Jezus Christus. Door – ondanks onze beperkingen - Jezus' woorden door te geven en voor te leven.

Om over na te denken /gespreksvragen:

1. Geeft het artikel herkenning?
2. Wat is volgens jou de grootste uitdaging?
3. Neem tijd voor gebed om alles aan God voor te leggen.

Tekst: Marleen Ramaker © 2006 St. Bijbel, Media & Samenleving
